

Abstrakt:

Schopnost uložit si do paměti a v budoucnu opět rozeznat poživatelnou kořist od kořisti nebezpečné je esenciální pro přežití jedince. Řada druhů ke své obraně používá aposematické signály. Ty jsou nejčastěji reprezentovány výrazným zbarvením či kontrastním vzorem. Cílem této práce bylo zjistit v jakém intervalu dochází ke konsolidaci paměti pro aposematickou kořist a zda barva či vzor zvyšují její memorabilitu. Testovaným druhem byla sýkora koňadra (*Parus major*) a výsledky byly porovnávány mezi naivními ručně odchovanými ptáčaty a dospělými odchycenými ptáky různého věku a pohlaví. Během diskriminační úlohy konsolidačního pokusu byla ptákům simultánně předkládána jedlá a nejedlá kořist v podobě papírových siluet, lišících se v barvě (červená versus zelená). Ptáci byli rozděleni do tří skupin s odlišným intervalem (0, 1 nebo 3 hodiny) pro proběhnutí konsolidace a po 24 hodinách retestováni. Z výsledků testu konsolidace vyplývá, že úspěšněji dokázali řešit úlohu dospělí ptáci. Pouze u nich byl prokázán signifikantní rozdíl mezi skupinami, a to v případě výrazně vyšší úspěšnosti skupiny s jednohodinným intervalem. Vliv barvy stimulu na vyřešení úlohy byl také prokázán pouze u adultů. Memorabilita výstražných signálů byla testována pomocí ploštic lišících se barvou a vzorem a po jednom měsíci, během něž sýkory nepřišly do styku s testovanými stimuly, byli ptáci retestováni. Výsledky testu dlouhodobé paměti ukazují, že jsou ptáci schopni uchovat si v paměti informaci o podobě aposematické kořisti i po delší časové úseky, přestože tato informace časem slábne.

Klíčová slova: aposematismus, averzivní učení, memorabilita signálu, dlouhodobá paměť, konsolidace paměti